

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Пловдив , 05.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ в
публично заседание на четиринадесети юни, през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Галина Гр. Арнаудова
Членове: Елена Р. Арнаучкова
Румяна Ив. Панайотова

при участието на секретаря Стефка Огн. Тошева
като разгледа докладваното от Елена Р. Арнаучкова Въззивно гражданско
дело № 20215000500243 по описа за 2021 година

Въззивно производство по реда на чл.258 - 273 ГПК.

С Решение № 260537/14.12.2020г., постановено по гр.д.№ 2612/2019г. по описа на ОС - Пловдив, се осъжда Л. Л. Н., ЕГН *****, от с. П., Об. С., ул. ... № ... да заплати на Д. Г. В., ЕГН *****, с настоящ адрес- с. П., Община С., П. област, сумата от 55 000 (петдесет и пет хиляди) лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди- болки, страдания и неудобства в резултат на получените травматични увреди, изразяващи се в счупване на телата на втори и седми шийни прешлени, счупване на израстъците на седми шиен прешлен, с разкъсване на междупрешленните дискове и на ниво между пети и шести шийни и на шести и седми шийни прешлени, с наличие на херния на диска между пети и шести шийни прешлени- довело до трайно затрудняване движението на врата и постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота; счупване на лявата малка пищялна кост- довела до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник; счупване на дъгата на дясната ябълчна кост -довело до счупване на челюст; както и контузия на главата, на шията и гръдния кош, контузия на лява китка и лява глезенна става, счупване на носните кости и на 3-то и 4-то леви ребра, линейно счупване на черепа, охлузвания по глезените и дланите, при пътнотранспортно произшествие, станало на 09.10.2016г. в землището на гр. С., област П., на път ...-... км 8+ 500, причинено противоправно и виновно от Л. Л. Н., при управление на МПС -лек автомобил „А.Р.“ с рег. № ..., ведно със законната лихва върху сумата от 55 000лв., считано от 09.10.2016г. до

окончателното ѝ изплащане, а за разликата над 55 000лв. до пълния предявен размер от 130 000лв. искът се отхвърля, като неоснователен, както и се осъжда Л. Л. Н., ЕГН *****, да заплати на адвокат З.П. В., АК - П., със служебен адрес: гр. П., ул. "Г.И." № ..., ап. ..., адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителство на ищеца в размер на 1747,31лв. (хиляда седемстотин четиридесет и седем лв. и тридесет и една ст.)лв., а в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ОС - Пловдив, ДТ в размер на 2 200 (две хиляди и двеста)лв. и разноски за експертиза в размер на 131,62 (сто тридесет и един лв. и шестдесет и две ст.)лв., съобразно уважената част на иска.

Против Решение № 260537/14.12.2020г., постановено по гр.д.№ 2612/2019г. по описа на ОС - Пловдив, са постъпили въззивни жалби и от двете страни, с които решението е обжалвано изцяло, както следва: въззивна жалба, вх.№ 274470/31.12.2020г., подадена от ищеца Д. Г.В., ЕГН *****, чрез процесуален представител адв.З.В., срещу решението в отхвърлителната част, и въззивна жалба, вх.№ 260086/04.01.2021г., подадена от ответника Л. Л.Н., чрез пълномощник адв.И.М. срещу решението, в частта,с която искът е уважен.Въведените в жалбите оплаквания са за неправилност на решението в обжалваните части, искането е за отмяна и за присъждане на съответния благоприятен резултат, както и за присъждане на разноски.

Не са постъпили в срок писмени отговори от насрещните въззиваеми страни.

Постъпилите въззивни жалби са допустими, като подадени от активно процесуално легитимирани лица, имащи правен интерес от възивно обжалване, в законния срок, редовни са по съдържание и приложения и е изпълнена процедурата за изпращане на преписи за отговор до насрещните въззиваеми страни, поради което се поставят на разглеждане по същество.

Пловдивският апелативен съд, въз основа на оплакванията във въззивните жалби и оспорванията, след като извърши дължимата, на осн.чл.269 ГПК, служебна проверка на обжалваното решение, приема следното:

Производството пред съда е образувано по искова молба/ИМ, вх.№ 33089/08.11.2019г., подадена от ищец Д. Г.В., чрез процесуален представител адв.З.В., срещу ответник Л. Л.Н., ЕГН *****.

В ИМ са въведени следните твърдения: Ищецът пострадал при пътно транспортно произшествие, станало на 09.10.2016г. в землището на гр. С., област П.ска, по път ...-..., км 8+500. На посочената дата ищецът управлявал собствения си мотокултиватор, натоварен със селскостопанска продукция, когато бил достигнат и ударен от лек автомобил „А.Р.“ с рег.№ ..., управляван от ответника Л. Л. Н. - неправопособен шофьор, с концентрация на алкохол в кръвта над допустимата по закон. Вследствие на удара, мотокултиваторът и прикаченото към него ремарке били изцяло деформирани, а на ищеца били причинени следните увреждания, представляващи средни телесни повреди- счупване на телата на втори и седми

шийни прешлени, както и на израстъците на седми шиен прешлен, с разкъсване на междупрешленни дискове на ниво между пети и шести шийни и на шести и седми шийни прешлени, с наличие на херния на диска между пети и шести шийни прешлени, довело до трайно затрудняване на движенията на врата; разкъсване на междупрешленните дискове на нивото между пети и шести шийни и на шести и седми шийни прешлени, довело до оперативното отстраняване на същите и до поставянето на изкуствени дискове на тяхно място, представляващо постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота; счупване на лявата малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник; счупване на дъгата на дясната ябълчена кост, изискващо оперативно лечение, което и поради функционалната свързаност на костта с горната и долната челюст довело до счупване на челюст. Освен гореописаните увреждания, ищецът понесъл и увреждания, съставляващи леки телесни повреди- черепно-мозъчна травма, съставляваща линейно счупване на череп; счупване на носни кости; разкъсно-контузни рани по двата долни крайника и по левия горен крайник; контузия в областта на ставите на лявото ходило; контузии на главата, гръдния кош и шията; сътресение на мозъка; охлузвания по глава, глезени и длани и кръвонасядания (кефалхематони) в окосмената част на главата. В резултат на получените увреждания ищецът бил 17 дни на лечение в УМБАЛ "С.Г." - П., където била извършена оперативна интервенция. Макар и изписан от болницата в подобро състояние, ищецът бил с травми, които му пречели да се грижи за себе си и трябвало да измине продължителен период от време за възстановяване на причинените счупвания, а възстановяването му не било пълно, с оглед възрастта му и оперативното заместване на шийни прешлени с изкуствени. Било влошено общото състояние на организма на ищеца без благоприятна перспектива за възстановяване. Той понасял и сега болки и страдания, поради невъзможността да работи като селски стопанин, какъвто труд по-рано полагал, бил зависим от чужда помощ, пострадало самочувствие му и имал притеснения, че вече нищо няма да е като преди. Движенията на врата му и до настоящия момент останали ограничени, не бил в състояние да издържа по-сериозно физическо натоварване, чувствал се потиснат и преждевременно състарен, не се чувствал бодър, изпадал в състояния на потиснатост, мъчела го безперспективността на общото му състояние след причинените увреждания. От причинените средни телесни повреди ищецът понесъл болки и страдания, с които било влошено качеството му на живот и от тях той щял да продължи да страда и занапред. С влязла в сила присъда, постановена по НОХД № 6023/2017г. по описа на ПРС, 26 н. с., ответникът бил осъден за престъпление по чл. 343, ал.3, пр. I и пр. V, б. "А", вр. с ал. 1, б. „Б", вр. с чл. 342, ал. 1 НК. Ищецът предявил иски за обезщетяване на претърпените имуществени и неимуществени вреди и срещу ответника и срещу застрахователя на ГО на ответника - кипърската застрахователна компания „О.", съединени при условията на евентуалност, но образуваното търговско дело № 123/2018г. по описа на ПОС първоначално било спряно до приключване на воденото наказателно производство, а впоследствие - на основание чл.229, ал.1, т.7 от ГПК, поради откритото производство по несъстоятелност по отношение на застрахователя на ГО на ответника, поради което ищецът оттеглил искът си против ответника и подал нова ИМ срещу него, по която било образувано

настоящото дело.

Искането е да бъде осъден ответникът да заплати на ищеца обезщетение за репарирание на неимуществени вреди в общ размер от 130 000 лв., от която 100 000 лв. за репарирание на причинените средни телесни повреди и 30 000 лв. за репарирание на леките телесни повреди, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на деликта - 09.10.2016г. до окончателното изплащане на сумата.

В постъпилия в срока по чл.131 от ГПК писмен отговор на исковата молба от ответника, чрез упълномощения процесуален представител – адв.И.М., вх.№ 4981/12.02.2020г., исковите се оспорват като недопустими, евентуално неоснователни. В случая ищецът бил неправооспособен водач, който в нарушение на чл.156 ЗДвП управлявал мото- култиватор с ремарке.При управлението на мотокултиватора ищецът не спазил правилата за движение по пътищата, като не се движил възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, а освен това мотокултиваторът не бил оборудван с техническо устройство, даващо жълта мигаща или проблясваща светлина, нямало изискуемите светлоотразителни устройства или части- триъгълници или други и габаритни светлини, обозначаващи мотокултиватора и ремаркетото.Всички тези обстоятелства, съчетани с движението в тъмната част на денонощието, давали основание да се приеме, че ищецът е станал пряка причина за настъпване на ПТП, евентуално за допринасяне с 50 % на вредоносния резултат, и на осн чл.51,ал.2 ЗЗД определеното обезщетение следва да се намали. Оспорва размер на всеки един от предявените искове, като прекомерни и неотговарящи на действително претърпените вреди, болки и страдания.В действителност ищецът се бил възстановил от травмите и уврежданията, противно на твърденията в исковата молба, продължавал да работи селскостопанска работа и нямал прояви, от които да се направи извод за твърдените потиснатост, преждевременно състаряване, безперспективност и продължаващи болки и страдания.

За да се постанови решението, е прието следното: С влязлата в сила присъда по приложеното НОХД № 6023/2017г. по описа на ПРС, с която ответникът Л.Н. е признат за виновен за извършване на престъпление по чл.343, ал.3, пр.1 и пр.5, б.‘а‘ вр. с ал.1, б.‘б‘ вр. с чл.342, ал.1 от НК, за което му е наложено съответното наказание, и на осн.чл.300 ГПК, са доказани обстоятелствата относно авторството, противоправността на деянието и вината на ответника Л.Н., както и причиняването на ищеца на описаните в присъдата средни телесни повреди по см. на НК, които са елемент от обективна страна на престъплението.От заключението на допуснатата съдебно-медицинска експертиза е прието за установено, че, в резултат на неправомерното поведение на ответника, на ищеца са били причинени още множество леки телесни повреди- контузия на главата, шията и гръдния кош, контузия на лява китка и лява глезенна става, счупване на носните кости, счупване на 3-то и 4-то леви ребра, линейно счупване на череп, както и охлузвания по глезените и дланите, ищецът е претърпял две оперативни интервенции и е изпитвал от умерени до значителни по сила и интензитет болки и страдания, които постепенно са затихвали.От заключението на СМЕ и

показанията на В.К. и Г.П., преценявани, на осн. чл.172 от ГПК, кредитирани като непротиворечиви и отразяващи непосредствените възприятия на свидетелите, е прието за установено, че са доказани претендираните за репарирание неимуществени вреди и пряката им причинна връзка с деликта-престъпление. Причинените на ищеца травматични увреждания и свързаните с тях болки, страдания и неудобства са дали негативно отражение на общото му физическо и емоционално състояние, довели са до влошаване здравословното му състояние за продължителен период от време, съпроводени са били с болки и страдания с висок интензитет, които постепенно са отшумявали, лечението на ищеца е проведено в болнично заведение и в домашна обстановка, за ищеца са възникнали и проблеми от битово естество, той се е нуждаел от грижите на близките си, променил се е начинът му на живот, от активен, деен човек се е превърнал в изнемощял и потиснат. Тези изводи е прието да не се променят от показанията на свидетелите на ответника П.И. и Д.К..При определяне размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди, на осн.чл.52 от ЗЗД, са отчетени видът и характерът на причинените увреждания, последвалите от това болки и страдания, интензивността и продължителността на негативните преживявания на пострадалия.Конкретно съобразено е, от една страна, че на ищеца са били причинени както посочените в присъдата средни телесни повреди, така и, допълнително, множество леки телесни повреди, претърпените от ищеца болки са били от умерени до значителни, които постепенно са отшумели, на ищеца са били причинени трайно затруднение при движение на шията и трайно затрудняване на дъвченето и говоренето, ищецът е изпитвал неудобства и ограничения, не е могъл да се обслужва без чужда помощ и да работи, а, от друга страна, че на ищеца не са причинени трайни увреждания и усложнения, с изключение на ограничените движения в областта на шията, както и за него не са настъпили сериозни и необратими промени в психическото му здраве.Ето защо, е прието, че справедливото обезщетение е в размер на 55 000 лв., а за разликата до предявения размер от 130 000 лв. претенцията е неоснователна.За неоснователно е прието релевираното от ответника възражение по чл.51, ал.2 от ЗЗД за съпричиняване на вредните последици от ищеца.В тази връзка е прието, че не са ангажирани категорични доказателства, сочещи на противоправно поведение на ищеца, с което да е допринесъл за непозволеното увреждане. По делото не е било спорно, че ищецът е управлявал мотокултиватор без да е притежавал свидетелство за управление на МПС, съгласно чл.150а ЗДвП, но не е установено липсата на правоспособност за управление да е обусловила по някакъв начин настъпването на вредите.Не са ангажирани от ответника каквито и да е доказателства в подкрепа на твърденията, че ищецът, управлявайки мотокултиватора, не се е движил възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, съгласно изискването на чл.15, ал.1 ЗДвП, и по този начин е станал причина за реализирането на пътно-транспортното произшествие, както и не е доказано по несъмнен начин, че управляваният мотокултиватор, „самоходна машина“ по смисъла на § 6, т.16 от ДР на ЗДвП и на § 1, т.12 от ДР на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, „пътно превозно средство“ и „моторно превозно средство“ по см. на § 6, т.10 и т.11 от ДР на ЗДвП, при движението си нощем се е движил без да е бил обозначен, съобразно изискванията на чл.72 и чл.73 ЗДвП, като депозираните в този смисъл показания на

свидетеля П. И. не са кредитирани. На осн. чл.84, ал.3 вр. с чл.86 от ЗЗД, върху присъденото обезщетение е присъдена законната лихва, считано от датата на увреждането-09.10.2016г. до окончателното изплащане на сумата.

При извършване на дължимата служебна проверка, на основание чл. 269 ГПК, не се констатира основание, обуславящо нищожност или недопустимост на обжалваното решение. При правилно определяне на предмета на делото, изведен от въведените твърдения и заявления петитум, е правилна дадената от първоинстанционния съд материално-правна правна квалификация на предмета на делото, разгледан е предявеният иск, липсва нарушение на диспозитивното начало и са налице всички положителни, респективно липсват отрицателни процесуални предпоставки.

Въззивната проверка за правилност, на основание чл. 269 ГПК, се извършва на обжалваното решение, само на поддържаните във въззивните жалби оплаквания за неправилност, а именно следните:

Във въззивната жалба на ответника Л.Н. срещу решението в частта, с която е присъдено обезщетение за репарирание на неимуществени вреди в размер на 55000лв., ведно със законната лихва, считано от 09.10.2016г. до окончателното изплащане :Оспорени са мотивите за неоснователност на възражението за съпричиняване, конкретно мотивите да не е било доказано ремаркетът на управлявания от ищеца мотокултиватор да е било без обозначаващи светлини, което да е направило невъзможно своевременното му възприемане на пътя от ответника, като извършени при неправилно дискредитиране на показанията на св.П.И..Оспорени са и мотивите за определяне на размера на обезщетението за репарирание на неимуществени вреди, с доводи, че същият е многократно завишен, водещ до неоснователно обогатяване на ищеца, като извършени при неправилно несъобразяване на установеното от показанията на св.И. и К., стандарта на живот и социално-икономическото положение.

Във въззивната жалба на ищеца Д.В. срещу решението в частта, с която е отхвърлен искът за обезщетение за репарирание на неимуществени вреди за размера над 55 000лв.до 130 000лв.: Оспорени са мотивите за определяне на размера на обезщетението за репарирание на неимуществени вреди, с доводи , че е силно „занижен, дори ако се изходи от направеното от застрахователя преди обявяването му в несъстоятелност предложение за обезщетяването“, неправилно основани на заключението на СМЕ с в.л.д-р Б., в което не се цитирала една от посочените в присъдата средни телесни повреди – счупване на лявата малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник, и в което нямало как да се отразят претърпените от ищеца психични травми и настъпилата в него промяна в резултат от ПТП и при неправилно игнориране на свидетелските показания, от които се установявало, че ищецът се е променил твърде много, вече не е жизнерадостният човек, който е бил преди, чувства се безполезен и потиснат, защото не може да живее както преди, да работи и получава доходи от това, изморява се лесно, не може вече да се навежда, страда

от главоболие, зле му се отразява излагането на слънце.

При извършване на дължимата дейност по разрешаване на поставения материално-правен спор се приема следното:

По делото не е било спорно, установено е и не се оспорва следното: С влязла в сила присъда, постановена по приложеното НОХД № 6023/2017г. по описа на ПРС, потвърдена с Решение № 69/26.03.2019г. по ВНОХД № 155/2019г. по описа на ПОС, изменено по реда на възобновяването с Решение № 156/29.07.2019г. по ВНОХД № 309/2019г. по описа на ПАС, ответникът Л.Н. е признат за виновен в това, че на 09.10.2016г. в землището на гр.С. при управление на МПС е нарушил правилата за движение по пътищата, разпоредбата на чл.20, ал.2, изр.1 ЗДвП (след изменението по реда на възобновяването), като по непредпазливост е причинил на ищеца Д.В. няколко средни телесни повреди, изразяващи се в следното: счупване на телата на втори и седми шийни прешлени, както и на израстъците на седми шиен прешлен, с разкъсване на междупрешленни дискове и на ниво между пети и шести шийни и на шести и седми шийни прешлени, с наличие на херния на диска между пети и шести шийни прешлени, довело до трайно затрудняване на движенията на врата; счупване на лявата малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник; счупване на дъгата на дясната ябълчена кост, довело до счупване на челюст, като деянието е извършено в пияно състояние с концентрация на алкохол в кръвта 2.26 на хиляда и при управление без необходимата правоспособност, поради което на осн. чл.343, ал.3, пр.1 и пр.5 б. "а" вр. с ал.1 б. "б" вр. чл.342, ал.1, вр. чл.54, ал.1 НК, е осъден на наказание 3 г. и 6м. „лишаване от свобода“ (след изменението по реда на възобновяването).

С влязлата в сила присъда, на осн. чл.300 ГПК, е задължително установено за настоящия граждански съд, че на 09.10.2016г. ответникът Л.Н. при управление на моторно превозно средство, в нарушение правилата за движение, разпоредбата на чл.20, ал.2, изр. 1 ЗДвП, съгласно която водачите на пътни превозни средства са длъжни при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие, в пияно състояние с концентрация на алкохол в кръвта 2.26 на хиляда и без да има необходимата правоспособност, виновно е причинил на ищеца Д.В. средни телесни повреди, изразяващи се в следното: счупване на телата на втори и седми шийни прешлени, както и на израстъците на седми шиен прешлен, с разкъсване на междупрешленни дискове и на ниво между пети и шести шийни и на шести и седми шийни прешлени, с наличие на херния на диска между пети и шести шийни прешлени, довело до трайно затрудняване на движенията на врата; счупване на лявата малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник; счупване на дъгата на дясната ябълчена кост, довело до счупване на челюст. Така установеното задължително с присъдата виновно и противоправно поведение на ответника обуславя неоснователност на възражението за изключителен принос на ищеца за настъпване на вредите.

Като неоспорени, се възприемат мотивите на първоинстанционния съд, с които е прието за установено, въз основа на заключението на СМЕ, че в пряка причинна връзка с виновното противоправно деяние на ответника, извършено на 09.10.2016г., на ищеца са били причинени и множество други леки телесни повреди, изразяващи се в контузия на главата, шията и гръдния кош, контузия на лява китка и лява глезенна става, счупване на носните кости, счупване на 3 и 4 леви ребра, линейно счупване на череп и охлузвания на глезените и дланите, че в резултат от извършеното от ответника престъпление ищецът е претърпял две оперативни интервенции, изпитвал е от умерени до значителни по сила и интензитет болки и страдания, които постепенно са затихвали.

Поради изложеното, искът е основателен и правилно е уважен.

Като неоспорени, следва да се възприемат мотивите, основани на заключението на СМЕ и показанията на св.В.К. и Г.П., че в резултат от извършеното от ответника престъпление е било е увредено общото здравословно и емоционално състояние на ищеца за продължителен период от време, ищецът е претърпял болки и страдания с висок интензитет, които постепенно са отшумявали, лекувал се е в болнично заведение, а впоследствие и в домашна обстановка, имал е проблеми от битово естество, нуждаел се е от грижите на близките си, превърнал се е от активен деен човек в изнемощял и потиснат.

С оглед на тези мотиви са неоснователни оплакванията в жалбата на ищеца за неправилност на решаващите мотиви за отхвърляне на иска, като извършени при игнориране на гласните доказателства и при несъобразяване на претърпените от ищеца психични вреди. Противно на неоснователно поддържаното в жалбата на ищеца, липсват основания да се приеме, че не е съобразена причинената му средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на лявата малка пищялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник, независимо от това дали е описана или не в заключението на СМЕ.

В случая, определянето на размера на справедливото по см. на чл.52 ЗЗД обезщетение за репарирание на претърпените неимуществени вреди следва да се извърши от съда, като се съобразят следните конкретни правно-релевантни обстоятелства: От една страна, като обуславящи завишаване на размера на обезщетението следва да се отчетат броят и характерът на уврежданията на ищеца, на който в резултат от виновното противоправно поведение на ответника са били причинени пет средни телесни повреди, както и, отделно, множество леки телесни повреди; претърпените две оперативни интервенции, първата - непосредствено след инцидента, на 12.10.2016г., при която са извършени задна шийна стабилизация, предна шийна декомпресия на коренчета на ниво С 5/6, както и фиксиране на телата на прешлените С2 и С7 с шийни изкуствени дискове, а втората – на 11.11.2016г. за наместване на фиксация на дясната ябълчна кост, както се установява от заключението на СМЕ по делото; характерът и интензитетът на претърпените болки и страдания, които са били с умерени до силни в началото и постепенно в процеса на лечението са затихвали до пълното им изчезване след приключване на лечението, както се установява от заключението

на СМВЕ; двукратният болничен престой от 09.10-26.10.2016г./15 дни/ и от 31.10.-03.11.2016г./3 дни/, както се установява от приложените епикризи и от заключението на СМЕ; невъзможността на ищеца да се самообслужва и необходимостта от чужда помощ в продължение на не по-малко от 2-3 месеца след инцидента, както се установява от показанията на св.К. и П., цялостното негативно отражение върху общото му физическо и психо-емоционално състояние и начина му на живот; ограниченията на движенията в областта на шията, настъпили в резултат от шийната стабилизация, които са били налице при прегледа от вещото лице по делото и ще останат завинаги, както се установява от заключението на СМЕ, както и напредналата възраст на ищеца.

Както основателно се поддържа в жалбата на ответника, при определяне на размера на обезщетението следва да се съобрази това, че ищецът, извън останалите трайни ограничения в движенията в областта на шията, се е възстановил напълно, както се установява от заключението на СМЕ и показанията на св.П.И. и Д.К., които за тези обстоятелства се кредитират, като безпротиворечиви и подкрепящи се взаимно.

Следва да се отчетат и общественно-икономическите условия на живот към минал момент - 2017г., както и това, че обезщетението за неимуществени вреди не следва да е източник на неоснователно обогатяване, както основателно се поддържа в жалбата на ответника.

Ето защо, се приема, че сума в размер на 75 000лв. би била най-подходяща да репарират на всички настъпили до този момент неимуществени вреди за ищеца, които са в пряка причинна връзка с инцидента.

Дължимото обезщетение за вреди не следва да бъде намалявано по заявеното надлежно и своевременно в отговора на ИМ възражение за съпричиняване, поради следните съображения:

Съпричиняването на вредите от пострадалия по чл. 51, ал. 2 ЗЗД има обективен характер, като вината не е елемент от фактическия му състав, а за съпричиняването се преценява наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат (т.7 на ППВС № 17/63г.). Принос по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД е налице винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди; за да е налице съпричиняване по чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е необходимо уврежданият да е допринесъл за настъпване на вредите, като този принос трябва да е конкретен – т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице, както и е да е налице причинната връзка между поведението му и настъпилата вреда(Решение № 165 от 26.10.2010г.) по т. д. № 93/2010г. на ВКС, II т. о). По общите правила на доказването съпричиняването от пострадалия е в доказателствена тежест на ответника.

В разглеждания случай, за съпричиняването е конкретно посочено в писмения отговор на

ИМ, че бил неспособен водач, който в нарушение на чл.156 ЗДвП управлявал мотокултиватор с ремарке, че при управлението на мотокултиватора ищецът не спазил правилата за движение по пътищата, като не се движил възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, че мотокултиваторът не бил оборудван с техническо устройство, даващо жълта мигаща или проблясваща светлина, нямало изискуемите светлоотразителни устройства или части- триъгълници или други и габаритни светлини, обозначаващи мотокултиватора и ремаркетото и всички тези обстоятелства, съчетани с движението в тъмната част на денонощието, обуславяли намаляване на размера на обезщетението, на осн. чл.51, ал.2 ЗЗД. Като неоспорени в жалбата на ответника, следва да се възприемат мотивите, че по делото не е установено липсата на правоспособност на ищеца за управление на процесния мотокултиватор да е обусловила по някакъв начин настъпването на вредите, както и, че не е доказано при управлението на мотокултиватора ищецът да се е движил възможно най-близо до дясната граница на платното за движение, съгласно изискването на чл.15, ал.1 ЗДвП, с което е станал причина за ПТП. Като законосъобразни, следва да се споделят оспорените мотиви, че по делото не е доказано мотокултиваторът при движението си в тъмната част на денонощието да не бил обозначен/оборудван с техническо устройство, даващо жълта мигаща или проблясваща светлина, нямало изискуемите светлоотразителни устройства или части- триъгълници или други и габаритни светлини, обозначаващи мотокултиватора и ремаркетото./Противно на неоснователно поддържаното в жалбата на ответника, правилно не е дадена вяра на свидетеля П.И., че ремаркетото не е имало светлини, тъй като за този свидетел е установено от приложените НОХД № 7889/2019г. по описа на ПРС и свидетелство за съдимост, че е осъден за престъпление по чл.290, ал.1 НК за устно и съзнателно потвърждаване на неистина по НОХД № 6023/2017г., тъй като в с.з. пред наказателния съд е заявил, че не ответникът Л., а той е карал колата, а, преценявани на осн.чл.172 ГПК, показанията му за тези обстоятелства не се подкрепят, а остават изолирани.

Поради изложеното, така определеното обезщетение за репарирание на неимуществени вреди не следва да бъде намалявано.

На осн. чл.86, във вр. чл.84, ал.3 ЗЗД, върху главницата за обезщетение за вреди следва да се присъди законната лихва, считано от 09.10.2016г.до окончателното изплащане на сумата.

При частично съвпадане с крайните изводи на първоинстанционния съд, обжалваното решение следва да потвърдено в частта, с която е присъдено обезщетение в размер на 55 000лв., както и в частта, с която искът е отхвърлен за размера над 75 000 лв. до 130 000лв., а в частта, с която искът е отхвърлен за размера над 55 000лв. до 75 000лв. решението се отменя и се постановява друго,с което искът се уважава за този размер, като на ищеца допълнително се присъжда обезщетение в размер на 20 000лв., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 09.10.2016г. до окончателното изплащане.

Разноски:С оглед този инстанционен резултат ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на АС - Пловдив ДТ в размер на 800лв. върху допълнително присъдения размер,

както и, на осн. чл.38, ал.2 ЗА, в полза на адв.Здр.В., по съразмерност, допълнително адвокатско възнаграждение за осъществената безплатна правна помощ на ищеца, а именно - 648лв.

Мотивиран от това, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ЧАСТИЧНО Решение № 260537/14.12.2020г., постановено по гр.д.№ 2612/2019г. по описа на ОС - Пловдив, в частта, с която се отхвърля предявеният от Д. Г. В., ЕГН *****, срещу Л. Л. Н., ЕГН *****, иск за обезщетение за репарирание на неимуществени вреди, за размера над 55 000лв. до 75 000лв., ведно със законната лихва, считано от 09.10.2016г. до окончателното изплащане, и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА Л. Л. Н., ЕГН *****, да заплати на Д. Г. В., ЕГН *****, допълнително обезщетение за репарирание на претърпени неимуществени вреди- болки, страдания и неудобства в резултат на получените травматични увреди, изразяващи се в счупване на телата на втори и седми шийни прешлени, счупване на израстъците на седми шийен прешлен, с разкъсване на междупрешленните дискове и на ниво между пети и шести шийни и на шести и седми шийни прешлени, с наличие на херния на диска между пети и шести шийни прешлени- довело до трайно затрудняване движението на врата и постоянно разстройство на здравето, неопасно за живота; счупване на лявата малка пищялна кост- довела до трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник; счупване на дъгата на дясната ябълчна кост -довело до счупване на челюст; както и контузия на главата, на шията и гръдния кош, контузия на лява китка и лява глезенна става, счупване на носните кости и на 3-то и 4-то леви ребра, линейно счупване на черепа, охлузвания по глезените и дланите, при пътнотранспортно произшествие, настъпило на 09.10.2016г. в землището на гр. С., област П., на път ...-... км 8+ 500, причинено противоправно и виновно от Л. Л. Н., при управление на МПС -лек автомобил „А.Р.“ с рег. № ..., в размер на 20 000лв.(двадесет хиляди лева), ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 09.10.2016г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА Л. Л. Н., ЕГН *****, да заплати на адвокат З.П. В., АК - П., със служебен адрес: гр. П., ул. "Г.И." № ..., ап. ..., по съразмерност, допълнително адвокатско възнаграждение за осъщественото безплатно процесуално представителство на ищеца Д. Г. В., ЕГН ***** в размер на 648лв.(шестотин четиридесет и осем лева), както и в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на ОС - Пловдив, ДТ в размер на 800лв. (осемстотин лева).

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260537/14.12.2020г., постановено по гр.д.№ 2612/2019г. по описа на ОС - Пловдив в останалите обжалвани части.

Решението може да се обжалва пред ВКС, при условията на чл.280 ГПК, в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____